

Δημοκρατικός Συναγερμός

Ιωνάς Νικολάου
Βουλευτής Λευκωσίας

16 Μαρτίου 2006

Η μετακύλιση του κόστους

Η πασίγνωστη ρήση της βασίλισσας Μαρίας Αντουανέτας στα παραγμένα χρόνια της γαλλικής επανάστασης «Δεν έχουν ψωμί; Ας φάνε παντεσπάνι!» μπορεί να περιγράψει με τον πιο γλαφυρό τρόπο, τον τρόπο που εισπράξαμε τα «μηνύματα» που θέλησε να στείλει πρόσφατα η κ. Έλση Χριστόφια όταν επισκέφθηκε τη λαϊκή αγορά. «Πού είδατε την ακρίβεια;» διερωτήθηκε η Γραμματέας της Πόλης και Προαστίων Λευκωσίας του ΑΚΕΛ, κ. Έλση Χριστόφια. Διερωτηθήκαμε με τη σειρά μας εάν η σύζυγος του Γενικού Γραμματέα του ΑΚΕΛ πηγαίνει στην υπεραγορά ή εάν αγοράζει απευθείας από τον παραγωγό.

Ο αγρότης των ορεινών περιοχών μπορεί να πουλά τα μήλα προς ενάμισι λίρα το κασόνι αλλά βλέπει ότι στην πόλη, οι έμποροι τα διαθέτουν προς ενάμισι λίρα το κιλό ενώ ο ίδιος δεν επωφελείται από την αύξηση της τιμής και το κόστος που καταβάλλει ο τελικός αποδέκτης. Έχουμε δηλαδή δύο τάξεις που παραπονιούνται. Από τη μια πλευρά βρίσκεται ο καταναλωτής που διαμαρτύρεται για το κόστος των τροφίμων. Από την άλλη πλευρά παραπονιέται όμως και ο παραγωγός αφού το κέρδος δεν μετακυλύετε στις δικές του τσέπες. Έχει παράλληλα να αντιμετωπίσει και το ιδιαίτερα αυξημένο κόστος των μέσων παραγωγής. Οι μεσάζοντες είναι αυτοί που επωφελούνται αφού αυτή η Κυβέρνηση αδυνατεί να επέμβει ρυθμιστικά, ευνοώντας ουσιαστικά, ακραίες μορφές της «ελεύθερης αγοράς». Το λαϊκό προσωπείο, το αφήνει μόνο για τις προεκλογικές εξορμήσεις, στις οποίες ανερυθρίαστα εξαγγέλλει ακόμη φιλολαϊκά μέτρα.

Τάσος Παπαδόπουλος, Γιώργος Λιλλήκας και Μιχάλης Σαρρής εξαπολύουν την επιχειρηματολογία της ...αριθμομηχανής. Ξεχνούν την ρήση του Γεωργίου Παπανδρέου ότι «όταν ευημερούν οι αριθμοί υποφέρουν οι άνθρωποι». Παρουσιάζουν στοιχεία για αύξηση των εισοδημάτων επί δικής τους διακυβέρνησης. Οι αυξήσεις ωστόσο δεν

είναι αντίστοιχες με τις αυξήσεις των εισοδημάτων τα έτη 2002-2003. Αυτό το στοιχείο, το αποκρύβουν. Όπως αποκρύβουν και ότι οι αυξήσεις των εισοδημάτων δεν καλύπτουν την αύξηση του κόστους ζωής. Ο λαός έχει να φάει αλλά στον 21^ο αιώνα της ευρωπαϊκής Κύπρου, δεν είναι αυτό το ζητούμενο. Ζητούμενο είναι η ποιότητα ζωής. Όταν στα κρεοπωλεία το αρνίσιο κρέας πωλείται προς επτά λίρες το κιλό ενώ τα τυριά, το ψωμί και τα φθαρτά (που είναι προϊόντα πρώτης ανάγκης) έχουν πάρει την άγουσα τότε τι να κάνεις τους αριθμούς;

Φυσικά και δεν θα πεθάνουν της πείνας όσοι συνταξιούχοι παίρνουν τα εξευτελιστικά επιδόματα των 200ΛΚ αλλά τι ποιότητα ζωής έχουν; Ποία η ποιότητα ζωής για τον οικογενειάρχη, με εισόδημα 400-500ΛΚ; Στο προεκλογικό του πρόγραμμα, ο Τάσσος Παπαδόπουλος μίλησε για αύξηση των εισοδημάτων των συνταξιούχων. Υποσχέθηκε ποιότητα ζωής και ένα καλύτερο μέλλον. Στο τέλος, αυτός ο λαός συνειδητοποιεί ότι εισέπραξε κούφιες υποσχέσεις και όχι ποιότητα ζωής.

Ιωνάς Νικολάου
Βουλευτής ΔΗΣΥ